

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Hai ngày 14/02/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 795

“NẾU BẠN KHÔNG ĐOẠN ÁC TU THIỆN, KHI GIÀ NHẤT ĐỊNH SẼ HỒ ĐỒ!”

Đây là lời cảnh báo của một Lão nhân. Hòa Thượng đã trải qua một đời tu hành nên Ngài nhắc nhở chúng ta: **“Trong đời sống, bạn không tích cực đoạn ác tu thiện thì khi về già sẽ dễ hồ đồ”**. “Hồ đồ” là đầu óc không minh mẫn, dễ dàng quên trước quên sau, người ta thường hay nói là đầu óc lú lẫn. Trong cuộc sống hàng ngày, chúng ta phải sống có chuẩn mực, có những khuôn khổ nhất định chứ không được tùy tiện, buông lung, phóng túng. Có rất nhiều người khi trẻ đã buông lung phóng túng, khi về già vẫn như vậy. Họ không biết rằng cứ như vậy thì tâm không định, tâm tán loạn, đầu óc sẽ dần mù mịt, không sáng suốt.

Hòa Thượng nói: **“Ngạn ngữ chúng ta thường nói: “Lão hồ đồ”, lời nói này rất có đạo lý. Họ già mà hồ đồ vì trong cuộc sống thường ngày họ để vọng tâm làm chủ. Vọng tâm là tâm tự tư tự lợi, tâm tham sân si mạn, tâm danh vọng lợi dưỡng”**. Đa phần mọi người sống trong vọng tâm, dùng vọng tâm làm chủ, tâm “tự tư tự lợi”, tâm chìm trong “danh vọng lợi dưỡng” nên tâm luôn bất định. Tâm của chúng ta luôn bất an, xao động, làm việc gì cũng mau mau, nhanh nhanh vội vàng, nhưng cuối cùng cũng không làm được việc gì nhanh cả.

Mọi người thấy 500 đề tài trước thì tôi nói với tốc độ khác, những đề tài sau đó tôi nói với tốc độ khác, lời nói không còn khẩn trương nữa mà tôi từ từ thả câu rất chậm để tâm mọi người trùng xuống. Mọi người cần được nghe trong trạng thái bình tĩnh chứ không nên nghe trong trạng thái nhanh nhanh. Có người nghe tôi giảng trên youtube rồi để lại bình luận: **“Nói nhanh đi, nói rề rà mất thời gian!”**. Có lẽ họ muốn nhanh chóng tìm một mớ đạo lý để đi nói cho người khác nghe. Thậm chí tương lai chúng ta không cần học mà chỉ cần cùng ngồi bình lặng trong một giờ.

Chúng ta nói, làm là để làm ra chuẩn mực cho người, làm ra những khuôn phép để người ta bắt chước làm theo. Phân tích một câu hết một tiếng, mọi người có đủ sức định để nghe hay không. Cho nên mọi người phải cẩn trọng! Có những lúc tôi nói rất nhanh vì thời gian bị không chế, không có đủ thời gian nên tôi phải nói nhanh để nói được hết ý. Lúc nào không cần nói nhanh thì tôi nói chậm, nói từ từ. Phải có công phu thì mới kiểm soát được tốc độ lời nói, kiểm soát được những lời mình nói ra. Người xưa dạy chúng ta **“uốn lưỡi ba lần trước khi nói”** là ý muốn căn dặn chúng ta phải rất thận trọng, chặt chẽ trong lời nói của mình.

Hòa Thượng nói: *“Người có Định, người có tu Giới thì sẽ dẫn phát được trí tuệ, đức năng vô lượng vô biên ở trong tự tánh. Người không hiểu được trì Giới, tu Định chỉ là người hồ đồ. Ở trên Kinh nói rất rõ ràng: Người sống phải biết đoạn ác tu thiện. Đoạn ác là không sát sanh, không trộm cắp, không tà dâm, không vọng ngữ, không uống rượu. Thân không sát đạo dâm. Ý không tham sân si. Miệng không nói dối, không nói lưỡi đôi chiều, không nói lời hung ác và không nói lời thêu dệt. Nếu ta không làm những thứ đó thì kết quả tốt đẹp như: Không sát sinh thì ta được trường thọ, không trộm cắp thì ta được giàu sang, không bị người ta trộm cắp lại, được người tín nhiệm. Không tà dâm thì sẽ được thân tướng đoan nghiêm, người tại gia thì không tà dâm, người xuất gia thì không dâm dục. Không vọng ngữ thì lời nói uy nghiêm, lời nói ra có một năng lực làm cho người ta tin ngay, hơn nữa lời nói rất rõ ràng, âm thanh rất vang, sáng. Quả báo của không uống rượu là trí tuệ. Trong đời sống nếu chúng ta tuân thủ những điều mà Phật giáo giới chúng ta thì chúng ta có kết quả như vậy”*.

Hòa Thượng nói: *“Chỗ tốt, lợi ích của Trì Giới nói không thể hết, lợi ích rất nhiều nhưng có mấy người hiểu được? Có mấy người chân thật làm theo? Vì sao người ta không chịu làm? Vì họ không biết được lợi ích của Trì Giới, họ không biết được cái hại của người không Trì Giới”*. Chúng ta không có sự kiểm soát đối với lời nói, cứ nói ào ào thì sẽ có những câu không cần thiết hoặc nói sai. Như vậy thì rất nguy hại và chúng tỏ tâm mình không có Định. Chúng ta ra đường đeo khẩu trang trong giai đoạn dịch bệnh này để bảo vệ cho chính mình và mọi người xung quanh. Trước đây khi Chính phủ yêu cầu mọi người khi tham gia giao thông phải đội mũ bảo hiểm nhưng có nhiều người không tuân theo, khi thấy công an họ mới đội. Họ không biết rằng đội mũ bảo hiểm là lợi ích cho mình và mọi người xung quanh. *“Giới”* là những chuẩn mực lợi ích cho tự thân rồi đến tha nhân mà người ta không thích làm theo, cứ muốn làm ngược lại, ngay đến người học Phật cũng muốn làm ngược lại. Làm ngược lại là phá giới. Phá giới chính là phá đi tâm thanh tịnh của chính mình.

Hòa Thượng nói: *“Nếu chân thật biết được lợi ích, quả báo thù thắng của Mười Thiện, Năm Giới thì ai cũng tình nguyện làm. Người không tình nguyện làm là do họ không biết lợi ích của Mười Thiện, Năm Giới, họ cũng không biết quả báo vô cùng xấu của không giữ Mười Thiện, Năm Giới”*.

Mười mấy năm qua, tôi nghe lời Hòa Thượng và làm theo Ngài. Tôi nhận được rất nhiều điều tuyệt vời! Khi càng có nhiều lợi ích nhờ nghe lời, làm theo thì tôi càng vững tin hơn. Điều này thúc đẩy tôi làm mạnh mẽ hơn, rót ráo hơn. Những người không thật làm thì không thật có lợi ích. Họ càng làm càng cảm thấy như bị thiệt thòi, bị lỗ lỗ, thậm chí còn cảm thấy bị ức hiếp. Nhưng khi chúng ta chân thật có cảm nhận sâu sắc, có thể hội rõ ràng rồi thì chúng ta sẽ cảm thấy rất vui để làm.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta đối với giáo dục của nhân quả học được quá ít nên không thể có được sự trải nghiệm sâu, cho nên cái bỏ ra làm cho người thì ít mà cái mong cầu cho tự thân quá nhiều. Chúng ta không biết rằng mong cầu của mình đều là những thứ trái với đạo lý, chỉ là những mong cầu phi pháp cho nên tạo ra vô lượng vô biên tội nghiệp”***.

Khi có trải nghiệm sâu thì chúng ta mới có thể làm mạnh mẽ. Tôi nói nhưng nhiều người sẽ không tin, cho nên tôi làm xong rồi tôi mới nói. Có nhiều người hỏi: *“Sao Thầy hay nói về bản thân mình như vậy?”*. Tôi thật làm rồi tôi mới nói. Các chú xung quanh tôi đều đã nhìn thấy tôi làm, họ đều đã ở với tôi từ 1 tháng đến 6 tháng. Khi có 5 triệu thì tôi nghĩ ra và thực hiện việc cần 10 triệu để làm, khi có 200 triệu thì tôi nghĩ đến và thực hiện việc cần 400 triệu để làm. Vì tôi biết được rõ ràng lợi ích của những việc làm đó rất thù thắng cho nên tôi mới làm mạnh mẽ, làm một cách sáng khoái.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta hãy dành hết những phần tiện nghi của mình cho người khác, cho dù phần tiện nghi đó thuộc về mình, mình được toàn quyền sử dụng nhưng mình cứ nhường cho người”***. Hòa Thượng nói một cách mạnh mẽ như vậy vì Hòa Thượng thấy được chỗ tốt, thấy được lợi ích của việc đó. Cả đời Ngài chỉ cho đi. Ngài phát nguyện không quản tiền, không quản việc, không quản người. **Không quản tiền không có nghĩa là không có tiền**. Hòa Thượng vừa phát tâm xây dựng Trung tâm Giáo dục Đệ Tử Quy thì có người nói: *“Kính thưa Hòa Thượng! Cha con đã mất. Anh em chúng con không muốn điều hành hãng tàu biển của Cha nên đã bán hãng đi và chia nhau số tiền đó. Con được chia 90 triệu đô. Con không muốn hưởng thụ số tiền này mà phát tâm dùng số tiền này để làm giáo dục”*. Hòa Thượng nói: *“Vậy thì tốt! Con chuyển số tiền này cho nhóm trừ bì, họ sẽ dùng khoản tiền này để xây dựng Trung tâm Giáo dục Đệ Tử Quy”*. Tiền không chạy qua tay Hòa Thượng mà được chuyển thẳng đến nhóm trừ bì để xây dựng Trung tâm Giáo dục Đệ Tử Quy rất rộng lớn.

Vậy thì không quản tiền không phải là không có tiền. Điều này tôi cũng cảm nhận được. Tôi không mong cầu, không chờ đợi. Chúng ta đang triển khai xây dựng một cơ sở giáo dục văn hóa truyền thống ở Đà Nẵng. Có người lo sợ không có người vận hành trung tâm, lo sợ không có người làm. Tôi nói: *“Chúng ta có tâm rồi, có cơ sở vật chất rồi. Nếu Phật Bồ Tát không cử người đến thì đó là lỗi của Phật Bồ Tát”*. Nhưng bây giờ chúng ta có đủ người rồi chứ không thiếu, những người phát tâm muợn thì không có việc mà làm. Cơ sở giáo dục ở Tây Ninh mọi việc đã đi vào quy củ. Cơ sở giáo dục ở Sơn Tây cũng vậy, vận hành chưa tới 6 tháng đã đi vào quy củ. Họ không phải là Tiến sĩ, Thạc sĩ mà chỉ là những người bình thường nhưng họ đã làm được.

Hòa Thượng không chuyển vật chất thành phước báu mà Ngài chuyển vật chất thành công đức. Chúng ta chưa làm được như Ngài, chúng ta có thể chuyển vật chất thành phước báu là đã tốt

lắm rồi! Thế gian thường nói: “*Người sống nhờ phước*”, vậy thì chúng ta nên chuyển tất cả thành phước báu. Người xưa đã khẳng định: “*Nhất ẩm nhất trác mạc phi tiền định*”, một bữa ăn một ngụm nước đều là do tiền định, do phước báu của chính mình. Hòa Thượng hiểu được điều đó nên Ngài đã phát nguyện cả cuộc đời là “*tam bất quản*”. Nhưng không quản tiền không có nghĩa là không có tiền. Hòa Thượng nói: “*Cả đời tôi là tâm nghĩ sự thành*”, việc gì nghĩ đến là có người làm. **Không quản người không có nghĩa là không có người.** Xung quanh Hòa Thượng có rất nhiều người. **Không quản việc không có nghĩa là trốn tránh công việc để cầu an ổn.** Hòa Thượng đi đến đâu họ cũng thiết lập phòng thu âm đạt tiêu chuẩn của Đài truyền hình, để xây dựng thì tốn không dưới 1 triệu đô. Khi Ngài giảng thì những thước phim đó đủ tiêu chuẩn kỹ thuật để đưa lên truyền hình. Chúng ta không biết đạo lý đó nên chỉ biết mong cầu cho bản thân, thỏa mãn “*tự tư tự lợi*”, thỏa mãn hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, thỏa mãn “*danh vọng lợi dưỡng*”. Những mong cầu đó đều là trái đạo lý, phi pháp cho nên chúng ta tạo ra vô lượng vô biên tội nghiệp.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta nhìn thế gian này, người đến tuổi già thì trở thành lão hồ đồ, trở thành ông già lú lẫn. Đây là do trong đời này họ không biết trì giới, không biết tu thiện cho nên ác niệm, ác hạnh ngày ngày thêm lớn. Ngày tháng lâu dần, quả báo hiện đời liền sẽ phát sinh*”.

Chúng ta biết kết quả một cách rõ ràng: Người có tâm thiện, ý thiện, hành thiện, sống một đời sống chuẩn mực thì chắc chắn không trở thành một người già hồ đồ. Nhiều bậc lão tu như Hòa Thượng Hải Hiền, Hòa Thượng Tịnh Không, các Ngài tinh tường đến hơi thở cuối cùng. Thanh niên ngày nay mới 30 tuổi, 40 tuổi đã quên trước quên sau, vậy thì liền biết khi già họ sẽ thế thảm. Đây là lời cảnh báo cho một số thanh niên.

Hòa Thượng nói: “*Người hiểu được nhân quả, tiếp nhận được giáo dục của Phật thì tâm, ý, hạnh của họ thiện. Người chưa được tiếp nhận giáo dục của Phật thì tâm họ ác, ý họ ác, việc làm của họ ác, khi quả báo hiện đời xảy ra họ rất khổ. Tuổi tác lớn thì ngu si, hồ đồ, tai thì không nghe được, mắt thì không sáng, thậm chí nghiêm trọng hơn là bị bệnh Alzheimer lú lẫn. Những chứng bệnh của người già không phải do trong mệnh đã định sẵn mà là quả báo ở ngay trong đời này. Người xưa nói: “Trước 40 tuổi là quả báo của đời trước, sau 40 tuổi là quả báo của đời này”*”.

Người xưa dạy: “*Ấu niên dưỡng tánh, đồng niên dưỡng chánh, thanh niên dưỡng chí, lão niên dưỡng đức*”.

Giai đoạn thứ nhất, trẻ từ 0 đến 3 tuổi, gọi là giai đoạn “*Ấu niên dưỡng tánh*”.

Giai đoạn thứ hai, trẻ từ 4 đến 13 tuổi, gọi là giai đoạn “*đồng niên dưỡng chánh*”.

Giai đoạn thứ ba, trẻ từ 13 đến 30 tuổi, gọi là giai đoạn **“thanh niên dưỡng chí”**.

Giai đoạn thứ tư là, người sau 30 tuổi, gọi là giai đoạn **“lão niên dưỡng đức”**.

Người sau 30 tuổi đã đến tuổi trưởng thành, phải lo dưỡng đức. Nhưng nhiều người sau 40 tuổi bắt đầu thành đạt, tiêu pha phước báu được một thời gian ngắn là chết. Người xưa nói: **“49 chưa qua 53 đã tới”**, 53 tuổi đã chết là do hết phước. Người xưa nói rất rõ: Bệnh của người già không phải là do quả báo đời trước mà do quả báo ngay trong đời này, do trong đời sống họ không biết đoạn ác tu thiện, không biết tích công bồi đức, chính là không biết **“tái tạo phước báu”**.

Người ngày nay **“cùng hung, cực ác”**, đã giàu rồi nhưng vẫn tiếp tục tham, cuối cùng mất hết, không còn gì rồi phải vào tù. Gần đây, rất nhiều người liên quan đến vụ mua máy xét nghiệm Covid, rồi lại đến vụ mua bộ kit xét nghiệm Covid. Gần đây có vụ việc liên quan đến xăng, vì quá nhiều lợi nhuận cho nên họ bất chấp mọi thủ đoạn. Nếu bị truy ra thì những người liên quan kể cả tuổi già nhưng vẫn phải chịu trách nhiệm.

Người xưa nói: **“Lão niên dưỡng đức”**, phải trưởng dưỡng đức hạnh, chuẩn mực của con người để đời sống làm ra khuôn mẫu cho thế hệ sau. Dưỡng **“đức”** không phải là mua tượng Phật to từ nguồn tiền không rõ ràng. Hôm trước có người nói: **“Thầy xem chỗ nào có người muốn xây chùa thì nói cho con biết, con muốn ủng hộ tiền.”** Tôi nói: **“Từ nay về sau, đừng đem những câu chuyện này nói với tôi!”**.

Hòa Thượng nói: **“Người xưa dạy bảo đều là chuẩn mực. Sau 40 tuổi, vận mạng của chúng ta hoàn toàn chịu ảnh hưởng bởi nghiệp nhân ở ngay hiện đời. Quả báo sau 40 tuổi là tạo tác ngay trong đời này. Nếu bạn không chăm chỉ đoạn ác, tu thiện thì nhất định khi già bạn sẽ phải gánh lấy quả báo. Vậy thì cả cuộc đời của bạn đã hoàn toàn sai rồi! Nhân sanh của bạn không có ý nghĩa gì. Bạn không những không từ bi đối với chính mình mà còn không từ bi với hậu nhân của bạn nữa. Bạn không biết đời mình đã thế thâm rồi, lại còn khiến cho con cháu mình thế thâm nữa”**.

Có người khoe với tôi: **“Con là con cháu đời thứ 33 của Ngài Phạm Trọng Yên”**. Khi xưa, con trai của Ngài Phạm Trọng Yên trên đường mang lúa mạch đi bán thì gặp bạn của Cha. Người bạn đó có người thân bị mất nhưng không có tiền đưa linh cữu về quê nên phải dừng ở đó. Khi trở về, người con nói với Cha: **“Trên đường đi con gặp bạn của Cha, người đó đang rất khó khăn”**. Ngài Phạm Trọng Yên nói: **“Vậy con có đem thuyền lúa mạch tặng ông ấy không?”**. Người con nói: **“Con đã tặng ông ấy rồi ạ!”**. Con của Ngài đã đem hết tài sản của mình để tặng cho người. Do Ngài sống có đức lưu danh hậu thế nên đến bây giờ con cháu đời 33 vẫn muốn tìm nhận. Có người làm Tổ Tiên nhưng con cháu đời sau không muốn nhận họ là Tổ Tiên, thậm chí muốn thay đổi họ

khác. Đến nay vẫn có nhiều người tự hào khi mình mang họ Trần, là con cháu Ngài Trần Hưng Đạo.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!